

“เราปกป้อง “ก่อ” และ “ก่อ” ปกป้องเรา”

การแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันและความยืดหยุ่นของชุมชนชนเผ่ากะเหรี่ยงในการเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศและการทำสงครามในอุทยานพื้นเมือง ทอดิ ตออุ (Thawthi Taw Oo)

กิตติกรรมประกาศ

ในการทำวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีโดยมีชุมชน ซอ เต เดอ ก่อ (Saw Tay Der Kaw) หมู่บ้านที่มุซึ (Kaw Htee Moo Shee) ในการมีส่วนร่วมให้ความร่วมมือและให้การสนับสนุนตลอดกระบวนการทำวิจัย การทำวิจัยครั้งนี้ไม่อาจเสร็จสมบูรณ์หากไม่มีชุมชนจาก ซอ เต เดอ ก่อ

ขอขอบคุณอย่างใจจริงถึงชุมชนทั้งสี่คนของเราได้แก่ อาจารย์หน่อซเลอ (Tharamu Naw S'Leh) และ อาจารย์หน่ออีริส (Tharamu Naw Eris)

ขอขอบคุณอาจารย์ซอค่าเลเต (Thara Saw Tar Lay Lay) จากอุทยานทอติ ตออู (Thawthi Taw Oo)

ขอขอบคุณผู้นำชุมชนจากตออู (TawOo)

ขอขอบคุณอย่างสูงถึงอาจารย์ซอบลีโตะ (Thara Saw Blut Doh) จากอุทยานสันติภาพเขตสาละวิน ในการให้คำแนะนำและการสนับสนุน

ขอขอบคุณ คุณแจ๊ค เจนกินส์ฮิล (Jack Jenkins Hill) สำหรับข้อมูลเชิงลึกสำคัญการวิเคราะห์และการแก้ไข ภาษากับรายงานเล่มนี้

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณ คุณโซซึ่ (Sone Sie) ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยครั้งนี้

สารบัญ

บทสรุป/ บทนำ.....	3
กรอบแนวความคิด.....	5
วัตถุประสงค์และวิธีการ.....	7
ภาพรวมของ ซอเตเดอก่อ : ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของดินแดนบรรพบุรุษของชนเผ่าพื้นเมือง.....	9
ผลกระทบจากสภาพภูมิอากาศและผลกระทบของการทำสงคราม.....	13
ความยืดหยุ่นของชุมชนพื้นเมือง ซอเตเดอก่อ : กลยุทธ์การรับมือกับผลกระทบจากสภาพอากาศและการใช้กำลังทหารใน ทอดี ต่อ.....	17
- ความรู้และภูมิปัญญาดั้งเดิม.....	17
- การดำรงชีวิตแบบดั้งเดิมโดยใช้ทรัพยากรเป็นฐาน.....	18
- วนเกษตร(การทำไร่ทำนาและการปลูกป่าผสม).....	22
- การเก็บผลผลิตจากป่า.....	23
- ค่านิยมชุมชนของลัทธิส่วนรวม.....	25
- กรณีศึกษา: ประสบการณ์ 40 ปีในฐานะผู้พลัดถิ่น ผู้พิทักษ์ดินแดนของบรรพบุรุษ และผู้ต่อสู้เพื่อความยุติธรรม....	26
การปกป้องป่าและบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ: การจัดการและอนุรักษ์ป่าและความหลากหลายทางชีวภาพตามจารีตประเพณีของ ซอ เต เดอ ก่อ.....	28
- การจัดการป่าไม้ตามจารีตประเพณี.....	28
- รูปแบบการคุ้มครองป่าไม้และภูมิทัศน์ของอุทยานพื้นเมืองทอดี ต่อ.....	29
ภัยคุกคามต่อป่าและชุมชนของซอเตเดอก่อ.....	30
- ภัยคุกคามก่อนรัฐประหาร 2564.....	30
- ภัยคุกคามหลังรัฐประหาร 2564.....	30
บทสรุป.....	31
คำแนะนำ.....	32

แม่น้ำยอโละ

บทสรุป/ บทนำ

ระบบนิเวศดาวเคราะห์ของเราซึ่งเป็นรากฐานของความ เป็นอยู่ที่ดีและความยั่งยืนของสิ่งมีชีวิตต่างๆ แต่พวกเขา กำลังเผชิญ กับภัยคุกคามและแรงกดดันที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน เนื่องจากกิจกรรม ต่างๆ ของมนุษย์ที่ก่อให้เกิดมลพิษวิกฤตการณ์ทางระบบนิเวศ เช่น การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ มลพิษ และการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศกำลังเพิ่มสูงขึ้นในระดับสูงสุดและหากไม่ได้รับการแก้ไข อุณหภูมิโลกจะเพิ่มขึ้นระหว่าง 2.4 ถึง 2.6 องศาเซลเซียส ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่อาจทำให้เกิดน้ำท่วมบริเวณชายฝั่ง การสูญเสีย ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างไม่อาจแก้ไขได้ และภัยพิบัติจาก สภาพอากาศที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก¹

ผู้นำระดับโลก สถาบันการเงินและองค์กรต่างๆ ต่างตระหนัก ดีว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในตอนนี้อาจเป็นภัยคุกคามต่อ โลกและความเป็นอยู่รอดของมนุษย์เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของ สภาพภูมิอากาศเป็นวิกฤตระดับโลกที่อาจเป็นภัยกับทุกคน ดังนั้น เราควรให้ความสำคัญกับการจัดการปัญหาเหล่านี้เป็นอันดับแรก

ชุมชนชายขอบซึ่งรวมถึงชนพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่น เป็นอีกหนึ่งกลุ่มที่จะได้รับความเสียหายหรืออันตรายจากสภาพอากาศ มากที่สุด แม้ว่าจะมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกน้อยที่สุดก็ตาม นอกจากนี้ ประชาชนพื้นเมืองและท้องถิ่นทุกคนมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการ ลดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยเฉลี่ยเป็น 80% ของ ความหลากหลายทางชีวภาพที่เหลืออยู่ในโลกนั้นได้กระจัดอยู่ใน ดินแดนของชนพื้นเมืองและ 35% ของภูมิทัศน์ป่าไม้ที่เหลืออยู่ ของโลกอยู่ภายใต้การควบคุม โดยตรงของชุมชนพื้นเมือง² ประชาชน พื้นเมืองคือผู้บรรเทาภัยจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

พม่ายังคงอยู่ในสามอันดับแรกของประเทศที่เปราะบาง ที่สุดในการรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ³ เหตุการณ์ สภาพอากาศรุนแรงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่น พายุไซโคลน คลื่น ความร้อน ภัยแล้ง พายุ หรือน้ำท่วมต่างส่งผลกระทบต่อพม่า และ ก่อให้เกิดการทำลายล้างต่อมนุษย์และระบบนิเวศต่างๆ อย่าง ใหญ่หลวงในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา ประกอบกับความขัดแย้ง ทางอาวุธและการปกครองในรูปแบบเผด็จการของทหารพม่า วิกฤต สภาพภูมิอากาศเป็นภัยคุกคามระดับสูงสุดต่อชุมชนและระบบนิเวศ ทั่วประเทศพม่า

ชุมชนชาวกะเหรี่ยงพื้นเมืองในเขตเดอก่อในเขตตอกอ ก่อทุเล่ ตกเป็นเหยื่อของภัยพิบัติทางสภาพอากาศ เช่น พายุ ดินถล่ม น้ำท่วมและการระบาดของศัตรูพืช เช่นเดียวกับความขัดแย้งทางอาวุธ การเกณฑ์ทหาร การพลัดถิ่น และการถูกขังที่และต้องอยู่ภายใต้ การถูกกดขี่ข่มเหงของทหารพม่าเหมือนหลายๆ ศตวรรษที่ผ่านมา

แม้ในช่วงเวลาของความยากลำบากและปัญหาต่างๆ ที่ ไม่มีวันสิ้นสุดแต่ชุมชนก็พบทางออกหรือความยืดหยุ่นในการฟื้นฟู สภาพความเป็นอยู่ในดินแดนบรรพบุรุษของพวกเขาหรือที่ชาว กะเหรี่ยงเรียกว่า “ก้อ” ได้เสมอ “ก้อ” เป็นจุดศูนย์กลางของวิถีชีวิต และวัฒนธรรม การดำรงชีวิต และความมั่นคงทางสังคมของชุมชน ที่มีทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์อาหารและน้ำในช่วงเวลา ของความยากลำบากนอกจากนี้ความรู้ของชนพื้นเมือง ชุมชน ท้องถิ่นและจิตวิญญาณของการมีส่วนร่วมของชุมชนที่สืบทอดต่อ กันมาสู่รุ่นต่อรุ่นช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ที่กลมเกลียวระหว่าง ชุมชนกับ “ก้อ” ทำให้พวกเขาผ่านช่วงเวลาแห่งความยากลำบากได้

1 UN Environmental Programme (UNEP). 2022. The closing window: Climate crisis calls for rapid transformation of societies. Accessed at: <https://www.unep.org/resources/emissions-gap-report-2022>

2 Mongabay. 2020. Indigenous land hold more than 36% of remaining intact forest landscapes. Accessed at: <https://news.mongabay.com/2020/01/indigenous-lands-hold-36-or-more-of-remaining-intact-forest-landscapes/>

3 Mongabay. 2020. Indigenous land hold more than 36% of remaining intact forest landscapes. Accessed at: <https://news.mongabay.com/2020/01/indigenous-lands-hold-36-or-more-of-remaining-intact-forest-landscapes/>

ชุมชนหมู่บ้านชอเตเคอก่อ เขตตออุ

ตลอดจนการรักษาป่าและทรัพยากรของพวกเขาไว้สำหรับคนรุ่นหลัง ความยืดหยุ่นของชุมชนมีพื้นฐานมาจากความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันที่พวกเขาเรียนรู้ไว้กับ “ก่อ” ก่อ ปกป้องพวกเขาและในทางกลับกันพวกเขาก็ปกป้อง “ก่อ” ของพวกเขาเช่นเดียวกัน

เพื่อจัดการกับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในชุมชน การรักษาและฟื้นฟูความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับผืนดินต้องมีความสำคัญมากที่สุดเช่นเดียวกับความถูกต้องที่จะล้มล้างความสัมพันธ์เหล่านี้ เช่น ความขัดแย้ง

แนวความคิด

การบำรุงรักษาระบบภูมิอากาศของโลกมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความเป็นอยู่ที่ดีและการอยู่รอดของมนุษย์ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศทางธรรมชาติ ชุมชนท้องถิ่นส่วนใหญ่ในอุทยานพื้นเมือง ทอดิตออุ ของ ก่อทุเล่ ดำรงชีพด้วยการทำเกษตรกรรม (การทำฟาร์มบนที่ลุ่มและคิ) การเลี้ยงปศุสัตว์การทำสวน และการเก็บหาของป่าที่ไม่ใช่ไม้⁴ วิถีชีวิตดั้งเดิมที่ชุมชนชาวคะเหรียงในทอดิตออุ ได้รับการและปฏิบัติสืบต่อกันมาหลายชั่วอายุคนขึ้นอยู่กับสภาพอากาศที่สมดุลและคงที่ ตัวอย่างเช่น คี ทำไร่หมุนเวียนต้องมีการลาดการณ์ปริมาณน้ำฝนได้และสภาพอากาศต่างๆมีบทบาทสำคัญในการผลิตอาหารในท้องถิ่นเช่นเดียวกันเพราะผลผลิตพืชผลรับประกันความมั่นคงทางอาหารของชุมชนในท้องถิ่น

น่าเสียดายที่ระบบภูมิอากาศที่สนับสนุนชีวิตของเราเสื่อมโทรมลงเนื่องจากกิจกรรมของมนุษย์ เราทุกคนกำลังทุกข์ทรมานจากผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ แต่กลุ่มคนที่อยู่ใกล้ชายขอบซึ่งรวมถึงชุมชนท้องถิ่นและชนพื้นเมืองต้องเผชิญกับผลกระทบที่รุนแรงกว่าในกรณีของชุมชนชาวคะเหรียงพื้นเมืองใน ซอเตเดอก่อ อย่างไรก็ตามไม่เพียงแต่ผลกระทบและความเครียดจากสภาพอากาศที่ทวีความรุนแรงขึ้นเท่านั้นที่พวกเขาต้องเผชิญ แต่ยังรวมถึงความสะเทือนใจและความเครียดที่กระทบกระเทือนจิตใจมากกว่าสี่สิบปีอันเป็นผลมาจากอาหาร ความขัดแย้งทางอาวุธและการย้ายถิ่นฐาน

คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศกำหนดความยืดหยุ่นว่าหรือการฟื้นคืนสู่ปกติ (Resilience) “ความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศประกอบด้วยความสามารถของบุคคล สถาบัน องค์กร ระบบ และการใช้ทักษะที่มีอยู่ ค่านิยม ความเชื่อ ทรัพยากร และโอกาสในการจัดการ จัดการและเอาชนะสภาวะที่ไม่พึงประสงค์ในระยะสั้นถึงระยะกลาง”⁵ สำหรับชุมชนพื้นเมืองใน ซอเตเดอก่อความสามารถในการฟื้นคืนสู่สภาพปกติของพวกเขาได้มาจากผืนดินและป่าของพวกเขาและได้รับการบำรุงรักษาผ่านความรู้ท้องถิ่น แนวปฏิบัติ และค่านิยมของชุมชน เพื่อที่จะรักษาความยืดหยุ่นของพวกเขาต่อสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงและการทำสงครามที่ไม่มีวันสิ้นสุด ชุมชนทำงานอย่างหนักเพื่อปกป้องและรักษาป่าของพวกเขามากกว่าการแสวงหาผลประโยชน์และการปล้นสะดม นี่เป็นรากฐานของความสัมพันธ์ที่ชุมชนใน ซอเตเดอก่อ มีร่วมกันกับป่า ป่าปกป้องพวกเขาและพวกเขาปกป้องป่าเช่นเดียวกัน

แม้ว่าพวกเขาจะไม่มีเครื่องมือหรือได้รับความช่วยเหลือจากทางเทคโนโลยีทรัพยากรทางการเงินเพื่อต่อสู้กับปัญหาและความเครียดมากมายที่พวกเขาเผชิญเกี่ยวกับการเข้าถึงและควบคุมที่ดินและป่าไม้ของพวกเขาอย่างต่อเนื่องแต่คำสอนและคำแนะนำจากบรรพบุรุษของพวกเขาชุมชน ซอเตเดอก่อ แม้ไม่อาจรับมือกับความท้าทายที่ผ่านมาได้แต่ความรู้ด้านนิเวศวิทยาในท้องถิ่นที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษของชุมชนซึ่งสอนให้ชุมชนรักษาความสัมพันธ์ที่กลมกลืนและพึ่งพาซึ่งกันและกันกับธรรมชาติผ่านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนและการปกป้องและอนุรักษ์วัฒนธรรม ความรู้และวิถีชีวิตดั้งเดิมของพวกเขาด้วยความรู้และแนวทางปฏิบัตินี้ ชุมชนใน ทอดิตออุ สามารถรักษาภูมิทัศน์ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์และความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ของพวกเขาหลายชั่วอายุคน

4 Ku in S'gaw Karen language refers to upland shifting cultivation or swidden agriculture, whereby communities clear an area of land for cultivation for a one-year period, and then move to the next location leaving the soil and forest time to regenerate.

5 Ku in S'gaw Karen language refers to upland shifting cultivation or swidden agriculture, whereby communities clear an area of land for cultivation for a one-year period, and then move to the next location leaving the soil and forest time to regenerate.

กลยุทธ์ในการรับมือกับปัญหาของชุมชนชนเผ่ากะเหรี่ยง

-

ระบบทางสังคม
การรวบรวมคุณค่าของชุมชนและส่งเสริมชุมชนอย่างต่อเนื่องในด้านการดูแลและทุ่มเทให้กับฝ่ายจิตวิญญาณ
-

การดำรงชีวิตตามธรรมชาติ
วิถีชีวิตตามวัฒนธรรม การทำไร่หมุนเวียน การเก็บเมล็ดพืชและการปลูกพืชผักสำหรับการบริโภค
-

การจัดการที่ดียังยืน
แนวทางภูมิทัศน์ระบบภายใน “ก่อ” น้ำ พื้นที่ป่าเพื่อยาสมุนไพร การทำเกษตร พื้นที่ป่าสงวนพื้นที่สังคมและทางศาสนา พื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ทางวัฒนธรรม การอนุรักษ์สัตว์น้ำ การทำไร่หมุนเวียนและสวนผลไม้
-

ความรู้และการปฏิบัติ
การพยากรณ์อากาศเพื่อเตรียมความพร้อมในการแปรรูปและการถนอมอาหาร การปฏิบัติตามทางเทคโนโลยีชีวภาพ งานฝีมือ และการทำกักตักไม้ไผ่

- ความกดดัน**
- พายุ
 - น้ำท่วม
 - การย้ายถิ่นฐาน
 - ทหาร
 - การถูกยึดที่ดิน
 - การถูกบุกรุกพื้นที่
 - ที่ดินถล่ม

แม้ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันจะมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างรากฐานในการฟื้นตัวของชุมชนและการบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ แต่กองกำลังภายนอกมีความรุนแรงขึ้นและคุกคามที่จะทำลายชุมชน การใช้กำลังทางทหารและการโจมตีอย่างต่อเนื่องโดยกองทหารพม่าการยึดที่ดินสำหรับในทางเชิงพาณิชย์ และกฎหมายที่ดินที่ถูกเลือกปฏิบัติซึ่งบั่นทอนความสัมพันธ์ของชุมชนกับดินแดนของพวกเขาสร้างแรงกดดันอย่างมากต่อป่าและชุมชน เพื่อจัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการรับมือกับผลกระทบและความเครียดที่เพิ่มขึ้นจึงจำเป็นต้องมีการดำเนินการทางทหารและการเปลี่ยนที่ดินและทรัพยากรให้เป็นเชิงพาณิชย์

วัตถุประสงค์และวิธีการ

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์หลักในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อตรวจสอบและทำความเข้าใจเกี่ยวกับชุมชนชาวกะเหรี่ยงพื้นเมืองใน ซอเตเดอก่อหรือที่เรียกกันว่า ก่อทิมุชิ มากขึ้น รวมถึงกลยุทธ์และมาตรการในการรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ผลกระทบและความเครียด ผลการวิจัยนี้เพื่อมาประกอบการบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและเพื่อการปรับเปลี่ยนในด้านโครงสร้างการปกครอง นโยบาย และกลยุทธ์การจัดการภูมิทัศน์ของอุทยานชนพื้นเมือง ทอดิ ตออุ

วัตถุประสงค์หลักในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

1. เพื่อศึกษาว่าชุมชนกะเหรี่ยง ณ ซอเตเดอก่อในอุทยานชนพื้นเมืองทอดิ ตออุ ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและอื่น ๆ อย่างไร ความท้าทายและภัยคุกคามส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของพวกเขาอย่างน้อยเพียงใด
2. เพื่อศึกษาวิธีที่ชุมชนชาวกะเหรี่ยงพื้นเมืองจัดการและรับมือต่อความท้าทายเหล่านี้หรือกลยุทธ์ในการเผชิญกับปัญหาโดยเฉพาะสิ่งที่พวกเขาอดทนและเอาชนะภัยคุกคามและความท้าทายเหล่านี้

วิธีการ

การวิจัยกรณีศึกษานี้ใช้วิธีการมีส่วนร่วม โดยมีหลักการดังนี้

1. การวิจัยโดยชุมชนซึ่งมีพื้นฐานมาจากความต้องการ ประเด็นปัญหาและข้อกังวลของชุมชนท้องถิ่น
2. การวิจัยที่ทำความเข้าใจและยอมรับสมาชิกในชุมชนในฐานะผู้มีความรู้และมีส่วนร่วมกับพวกเขาใน กระบวนการวิจัยทั้งหมด
3. การวิจัยเชิงปฏิบัติที่สนับสนุนและการดำเนินการไปสู่ชุมชนได้อย่างต่อเนื่อง

เพื่อให้อำนาจรวมทั้งตระหนักถึงบทบาทที่สำคัญของเยาวชนพื้นเมืองในท้องถิ่นผู้ที่มีบทบาทนำในกระบวนการวิจัยและอำนวยความสะดวกในการตัดสินใจร่วมกันในการจัดการกับความ ต้องการ ความกังวลและความท้าทายของชุมชนงานวิจัยนี้ นำโดยเยาวชนพื้นเมืองสี่คน โดยมีเยาวชนสามคนจากตออุและอีกหนึ่งท่านท่านจาก (Salween peace park of Mutraw) มือตออุ เพื่อดำเนินกิจกรรมและกระบวนการวิจัยให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ มีการปรึกษาหารือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือ

แผนที่ เมียนมาร์ (ประเทศพม่า)

เขตอุทยานพื้นที่ทอดี ตออุ

คณะกรรมการปกครองของอุทยานพื้นที่เมืองทอดี ตออุและผู้นำของ KNU เพื่อรับคำแนะนำข้อมูลเชิงลึกและการอนุญาต

การฝึกอบรมเพื่อให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการทำวิจัยครั้งนี้ ได้จัดขึ้นทั้งหมดสี่ท้องถิ่นเพื่อรวบรวมข้อมูลและการวิจัยนี้ ดำเนินการในช่วงระหว่างวันที่ 1 ถึง 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2565 ในหมู่บ้านเคลอ เปอ ตี, หว่า มี เปอ โค้ และสวา คอ โค้ ซึ่งตั้งอยู่ที่ ซอเตเดอก่อในพื้นที่ มอ เน่ ปวา, ตอตาตออุ

ในการสนับสนุนหลักการสากลของสิทธิของชนเผ่าพื้นเมืองในด้านการให้ความยินยอมโดยเสรี ได้มีการบอกล่วงหน้าและได้มีการปรึกษาหารือกับสมาชิกในชุมชนและผู้สูงอายุก่อนที่จะดำเนินกิจกรรมการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล ในช่วงระยะเวลาการวิจัยผู้ให้สัมภาษณ์ข้อมูลคือผู้สูงอายุในชุมชน (ที่มีอายุระหว่าง 60 ถึง 90 ปี) ได้มีการสัมภาษณ์ออนไลน์สองครั้งกับสมาชิกคณะกรรมการของอุทยานพื้นที่เมืองทอดี ตออุและการสังเกตการณ์โดยตรงเกี่ยวกับกิจกรรมการดำรงชีวิตในท้องถิ่นและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยผู้ได้รับมอบหมายให้เสร็จสมบูรณ์

ภาพรวมของ ซอเตเดอก่อ: ประวัติความเป็นมาดินแดนบรรพบุรุษของชุมชน

“ก่อนที่จะตกเป็นอาณานิคมของอาณาจักรพม่าและรัฐบาลอังกฤษ ตลอดจนพรรคการเมือง ระบบและรูปแบบการปกครองร่วมสมัยที่เกิดขึ้นทั่วโลกชาวกะเหรี่ยงพื้นเมืองและชุมชนของเราได้ใช้ระบบการปกครองตนเองภายในอาณาเขตหรือหมู่บ้านของตัวเองมาหลายชั่วอายุคน”

- ซอแอว่า ประธานอุทยานพื้นเมืองทอดี ตออุ -

สำหรับชุมชนกะเหรี่ยงพื้นเมือง ดินแดนดั้งเดิมของเกาะมีรากฐานมาจากคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรม ระบบนิเวศและจิตวิญญาณ ก่อ ยังมีบทบาทสำคัญในการลดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการกักเก็บคาร์บอนผ่านป่าและผืนดินที่อยู่ภายในเป็นที่มาของธูปโดยทางวัฒนธรรมและอาหารของชุมชนกะเหรี่ยงพื้นเมือง⁶

ตามคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่พื้นเมืองในซอเตเดอก่อ ดินแดนนี้ได้รับการตั้งถิ่นฐานและก่อตั้งขึ้นครั้งแรกโดยพี่น้องสองคนชื่อซอมือและซอเตซอมือเป็นที่ชายและซอเตเป็นน้องชาย เมื่อเวลาผ่านไปสองพี่น้องก็แต่งงาน มีครอบครัวของตนเอง และในที่สุดก็ตัดสินใจก่อตั้งหมู่บ้านของตนเอง ซอมือตั้งชื่อหมู่บ้านตามชื่อตัวเอง “หมู่บ้านซอมือเดอ” ในขณะที่หมู่บ้าน “ซอเตเดอ” ตั้งชื่อตามน้องชายชื่อซอเต ตามประเพณีแล้วหากชื่อหมู่บ้านกะเหรี่ยงใดๆ ที่ลงท้ายด้วย “เดอ” จะได้รับการยอมรับว่าเป็นหมู่บ้านแรกหรือถิ่นฐานแรก

แม้ว่าปีก่อนตั้งหมู่บ้านจะตรวจสอบไม่ได้แต่ผู้อาวุโสในชุมชนประเมินว่า ซอเตเดอก่อ มีมาประมาณ 500 ปีแล้วหลักฐานเพียงอย่างเดียวที่พิสูจน์ค่ากล่าวอ้างของพวกเขาคือ ดันไทรยักษ์ในหมู่บ้านเคลอเปอดิซึ่งเป็นหนึ่งในสามหมู่บ้านของซอเตเดอก่อ ดันไทรยักษ์ปลูกโดยซอเต เมื่อตอนเขาตั้งหมู่บ้านครั้งแรก ตามประวัติ

ของผู้เฒ่าผู้แก่เล่าว่าเมื่อกิ่งของดันไทรต้นนี้ล้มลงทางทิศตะวันออก ชุมชนที่อาศัยอยู่ทางทิศตะวันออกจะพบกับความยากลำบาก

ซอเตเดอก่อตั้งอยู่ใน มอเน่ปวา, ทอด่า ทุ, ตออุ และเป็นส่วนหนึ่งของอุทยาน ทอดี คือเป็นที่รู้จักกันดีว่ามีกลุ่มชนเผ่ากะเหรี่ยงหลายกลุ่ม⁷ แต่ชุมชนท้องถิ่นใน ซอเตเดอก่อนั้นเป็นที่รู้จักในชื่อกะเหรี่ยงสะกอหรือที่รู้จักกันในท้องถิ่นว่า “ปากู” หมู่บ้านสามแห่งที่ตั้งอยู่ภายในเกาะเคลอเปอดิ, วามีเปอโล และแม่น้ำเซอวาเดอที่ล้อมรอบด้วยแม่น้ำและลำธารที่สำคัญหลายสายรวมทั้งแม่น้ำเลอบโหล, แม่น้ำทีนิโหล, แม่น้ำทอชานาโล, แม่น้ำพาต่อ, แม่น้ำเคตี, แม่น้ำโทคลูโปลิ และแม่น้ำเลกอและอาณาเขตบรรพบุรุษของก่อที่ครอบคลุมพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ทั้งหมด 7,567 เอเคอร์⁸ เช่น หมู่บ้านเซเคลอเดอ และ โพลมือเดอตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกของเกาะ หมู่บ้านโลเปเดอก่อทางทิศตะวันตก หมู่บ้านซอมือเดอและซอเน่ท่าทางทิศเหนือ และหมู่บ้านซอมือเปอและก่ออยู่ก่อก่อ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของซอเตเดอก่อ

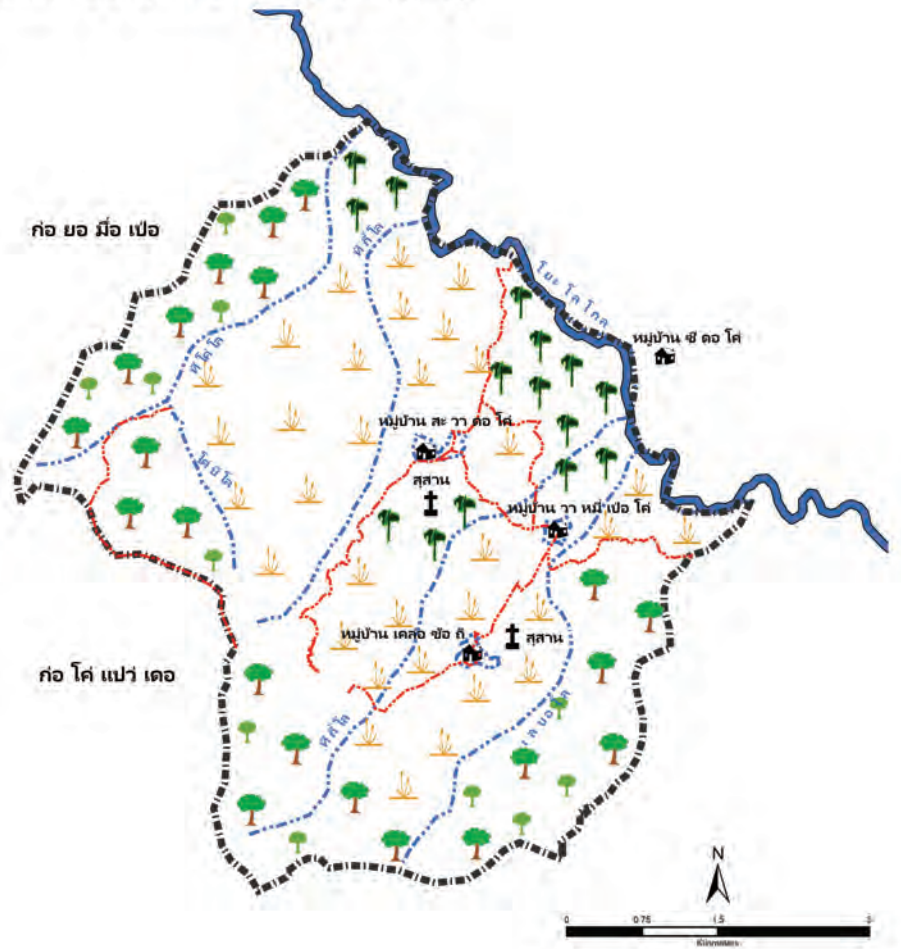
ก่อนที่มิชชันนารีคริสเตียนจะมาถึงครั้งแรกในปี พ.ศ. 2403 ชุมชนท้องถิ่นได้นับถือผีที่เรียกว่า “ตาออค ออบวา” และปฏิบัติตามจารีตประเพณีของปรมาจารย์แห่งก่อ “ทีโพก่อก่อล่า” ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญในการจัดการดินแดนและการปกครองของระบบก่อ ระบบการปกครองของก่อนั้นฝังลึกอยู่ในแนวทางปฏิบัติ

6 KESAN, 2017, The Kaw in Times of Change. Accessed at: <http://kesan.asia/wp-content/uploads/2020/07/The-Kaw-in-times-of-change.pdf>

7 KESAN. 2021. Thawthi Taw-Oo Indigenous Park (TTIP). Accessed at: <https://kesan.asia/resource/thawthi-taw-oo-indigenous-park-ttip/>

8 GIS measurement conducted by Taw-Oo's Karen Agricultural Department

แผนที่ ชอ เต เดอ ก่อ (ก่อ ที มู ซี)

โบสถ์ ซอเตอ ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ. 2017

ทางวัฒนธรรม คุณค่าทางจิตวิญญาณ ระบบความเชื่อและลักษณะทางสังคมและการเมืองของชุมชนหลังจากการมาถึงครั้งที่สองของมิชชันนารีคริสเตียนชุมชนเกือบทั้งหมดได้เปลี่ยนมานับถือศาสนาคริสต์ คริสตจักรซอเตอร่วมกับคตอในปี 1887

ตามคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่มีการจำแนกประเภทที่แตกต่างกันของก้อแต่ ซอเตอเดอก้อ นั้นถูกจัดประเภทตามประเพณีเป็น ก้อ ผู้ชาย เชื่อกันว่า ก้อ ตัวเมียนั้นอ่อนแอกว่า อ่อนไหว และยึดหยุ่นน้อยกว่าเมื่อเผชิญกับความท้าทายและความยากลำบาก และผลที่ตามมาคือ ก้อ ทั้งหมดสามารถถูกทำลายได้ ผู้ชายประเภทก้อ เช่น ซอเตอเดอ นั้นมีความยึดหยุ่นมากกว่าสามารถทนต่อสิ่งต่างๆ หรือสามารถเอาชนะความยากลำบากที่พันตัวเองได้ง่ายหลังได้รับภัยพิบัติ ปัจจุบัน ก้อ มีประชากรทั้งหมด 541 คน หรือ 90 ครัวเรือน

**“ไม่มีคนจนหรือคนรวยในก้อของเรา ทุกคนเท่าเทียมกัน
มีวิถีชีวิตที่ยั่งยืนและไม่มีวันอดอยาก”**
- ซอเซอ ชุมชนชาวกะเหรี่ยง รองประธานคณะกรรมการ
ก้อที่มุจี (ซอเตอเดอก้อ) -

“ก้อ” ในภาษากะเหรี่ยง หมายถึง ดินแดนหรือประเทศ ซึ่งไม่ได้หมายถึงที่ดินหรืออาณาเขตเพียงอย่างเดียว แต่รวมถึงป่า น้ำ และจิตวิญญาณที่มีอยู่ภายใน สถาบัน และระบบความรู้แบบดั้งเดิม ตามระบบของก้อชุมชนจะต้องดูแลเพื่อสร้างความสมดุลให้กับความสัมพันธ์กับจิตวิญญาณที่แฝงอยู่ในนั้นและในทางกลับกัน “ก้อ” เป็นที่กำบังให้ชุมชนด้วยวิธีนี้ “ก้อ” จึงเป็นอาณาเขตระบบการปกครองและระบบการจัดการระบบนิเวศสำหรับชนพื้นเมืองกะเหรี่ยง

ต้นโพธิ์ยักษ์ โดย ชอต

ผลกระทบจากสภาพภูมิอากาศและผลกระทบของการทำสงคราม

“ในพื้นที่อุทยานพื้นเมืองทอดิโตอุของเรานี้เรากำลังเผชิญกับคลื่นความร้อนที่รุนแรง ช่วงฤดูแล้งที่ยาวนานขึ้นและฤดูหนาวที่สั้นลงจากคลื่นความร้อนที่รุนแรงและรูปแบบปริมาณน้ำฝนที่คาดเดาไม่ได้ทำให้ลำธารหลายสายเหือดแห้งและระดับน้ำในแม่น้ำบางสายก็ลดต่ำลงเรื่อยๆ เป็นปัญหาร้ายแรงและเป็นภัยคุกคามต่อการดำรงชีพของเรา เช่น การทำฟาร์ม การเลี้ยงสัตว์ รากพืชของจะแห้งและเหี่ยวหรือลำต้นหักง่ายและเสี่ยงต่อแมลง”

ก่อนที่รัฐบาลทหารพม่าภายใต้การนำเผด็จการของ“เนวิน” จะเปิดฉากการรณรงค์ต่อต้านการก่อความไม่สงบสี่ครั้งเพื่อทำลายล้างขบวนการปฏิวัติของชาวกะเหรี่ยงในปี พ.ศ. 2517 ดินแดนบรรพบุรุษของ ซอเตเดอโก้ นั้นอุดมสมบูรณ์ไปด้วยป่าลึกความหลากหลายทางชีวภาพที่อุดมสมบูรณ์แหล่งน้ำซึ่งได้รับการสนับสนุนจากระบบนิเวศที่ดีวัฏจักรของสภาพอากาศตามธรรมชาติที่สามารถคาดการณ์ได้มีเสถียรภาพและมีความสมดุลชีวิตของชุมชนท้องถิ่นในสมัยนั้นสงบสุขเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามหลังจากการรณรงค์ลดกำลังทหารทั้งสี่ครั้งชุมชนพื้นเมืองของซอเตเดอโก้ เผชิญกับแรงกดดันมหาศาลจากกองทัพพม่าเช่น การเพิ่มกำลังทางทหาร การโจมตีทางทหารขนาดใหญ่ บ้านและทุ่งนาข้าวถูกเผา การละเมิดสิทธิมนุษยชนและการบังคับย้ายถิ่นฐานมากกว่านั้น พวกเขาประสบปัญหาการขาดแคลนอาหารและโรคระบาดในขณะที่หลบหนีการรุกรานของทหารพม่า

ชุมชนพื้นเมืองเน้นย้ำว่าการรณรงค์ตัดไม้ของกองทัพพม่าไม่ได้ดำเนินการเพื่อปราบปรามการปฏิวัติของชาวกะเหรี่ยงเท่านั้น แต่มีเป้าหมายเพื่อสร้างการควบคุมทางการเมืองเหนือ

ดินแดนบรรพบุรุษของชาวกะเหรี่ยงตามด้วยการปล้นสะดมทรัพย์สินธรรมชาติและการขายกำลังทางทหารอย่างต่อเนื่อง ชุมชนซอเตเดอโก้ยังคงเผชิญกับบาดแผลอันเป็นผลมาจากการใช้กำลังทางทหารมากกว่าสี่สิบปีภายใต้ระบอบเผด็จการทหารที่โหดร้ายของพม่า

“ในช่วงเวลาแห่งการพลัดถิ่นที่ยืดเยื้อ ปัญหาใหญ่ที่สุดที่เราเผชิญคือการขาดข้าวซึ่งเป็นอาหารหลักในการดำรงชีพของเรา”

เนื่องจากพวกเขาต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด ความมั่นคงและความปลอดภัยของตนเอง พวกเขาจึงไม่สามารถดูแลรับผิดชอบในการรักษาและปกป้องผืนดิน น้ำ ป่า และความหลากหลายทางชีวภาพของชุมชนพื้นเมืองของตนและพวกเขายังตั้งข้อสังเกตว่าการใช้กำลังทหารและความขัดแย้งทางอาวุธเป็นปัจจัยหลักในการเกิดความเสื่อมเสียต่อสิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่างๆ ความเครียดจากสภาพอากาศโดยทั่วไปที่ชุมชนท้องถิ่นทั้งสามแห่งในซอเตเดอโก้เผชิญได้แก่การรบกวนของหนูหรือหอน พายุ ดินถล่มและน้ำท่วมซึ่งเกิดขึ้นแต่ไม่บ่อยนัก ผู้เฒ่าผู้แก่ของชุมชนยังยืนยันว่าภัยพิบัติทางธรรมชาติเหล่านี้เกิดขึ้นในช่วงหกสิบปีที่ผ่านมามาแต่ผลกระทบไม่รุนแรงเกินนัก

ตารางช่วงเวลาต่อไปนี้แสดงเส้นเวลาของภัยพิบัติทางธรรมชาติ การสร้างกำลังทหารและกลยุทธ์การเผชิญปัญหาของชุมชนพื้นเมือง

ปัญหา
หนูได้เข้ามาหรือ
ระบาดจำนวนมาก

**แนวทางในการ
แก้ไขปัญหา**
ชาวบ้านใช้วิธีดั้ง
เดิมสมัยก่อนใน
การดักจับหนู
ถือศีล อดอาหาร
อธิษฐานและขาย
อาหารต่างๆเพื่อ
ซื้อข้าวสารแทน

ปัญหา
ทหารพม่า
(BA) ได้มีการตัด
การขนส่งอาหาร
ข้อมูลและการ
สื่อสารต่างๆ

**แนวทางในการแก้ไข
ปัญหา**
แนวทางในการแก้ปัญหา
หลบเข้าไปอาศัยอยู่ในถ้ำ
หรือป่า สร้างที่พัก
ชั่วคราวและแอบกลับไป
เก็บรวบรวมอาหารใน
หมู่บ้านบางเวลา

1960

1962

1963

1975

1980

ปัญหา
ทหารพม่า
(BA) เกิดคลัง
และได้เผา
หมู่บ้านของ
ประชาชน

**แนวทางในการแก้ไข
ปัญหา**
ชาวบ้านต้องหลบเข้าไป
อาศัยอยู่ในถ้ำหรือ
ป่า สร้างที่พักชั่วคราว
และแอบกลับไปเก็บ
รวบรวมอาหารใน
หมู่บ้าน

ปัญหา
ทหารคลังและ
ได้ทำการเผา
หมู่บ้านของ
ชุมชน

**แนวทางในการ
แก้ไขปัญหา**
ชาวบ้านต้องหลบ
เข้าไปอาศัยอยู่ใน
ถ้ำหรือป่า สร้างที่
พักชั่วคราวและ
แอบกลับไปเก็บ
รวบรวมอาหารใน
หมู่บ้าน

ปัญหา
หนอน
จำนวนมาก
เข้ามาทำลาย
พืชผลของ
ชุมชน

**แนวทางในการแก้ไข
ปัญหา**
ชาวบ้านได้ทำความสะอาด
พื้นที่ไร่เป็นวงกลม
ล้อมรอบเพื่อให้หนอนไม่
สามารถกระจายออกไป
และชาวบ้านทำการ
อธิษฐานเพื่อให้หนอน
เหลือพืชผลให้ตนบ้าง

ปัญหา
พายุ

แนวทางในการ

แก้ไขปัญหา

ชาวบ้านได้ไปรย
ข้าวคอกปลาเพราะมี
ความเชื่อว่าสามารถ
ลดผลกระทบจาก
คลื่นพายุซัดฝั่ง

1985

ปัญหา
น้ำท่วม

แนวทางในการ

แก้ไขปัญหา

ได้ทำการปลูก
หญ้าแฝก

1999

ปัญหา

ทหารพม่า (BA)
ได้เข้ามาบุกกรุก
และเกิดการต่อสู้

แนวทางในการ

แก้ไขปัญหา

ชุมชนบางคนเข้าไป
อาศัยอยู่ในศูนย์
อพยพและอีก
บางส่วนได้เข้าไป
หลบซ่อนภายในป่า

2006

ปัญหา
พายุ

แนวทางในการแก้ไข

ปัญหา

ชาวบ้านได้ไปรย
ข้าวคอกปลาเพราะมี
ความเชื่อว่าสามารถ
ลดผลกระทบจากคลื่น
พายุซัดฝั่ง

2022

อุทยานหอนาฬิกาเขาค้อ เขตตอฉ

การฟื้นคืนสู่สภาพปกติของชุมชนพื้นเมืองซอเตเดอก่อ:

กลยุทธ์การรับมือกับผลกระทบจากสภาพอากาศและการใช้กำลังทหารใน ทอติ ตออุ

ความรู้และภูมิปัญญาดั้งเดิม

บรรพบุรุษได้สั่งสอนและชี้แนะให้ชุมชนมีความสัมพันธ์ที่สงบสุขและกลมกลืนไว้กับธรรมชาติและระบบนิเวศเพื่อการดำรงชีวิตและวัฏจักรธรรมชาติที่ทำให้เราอยู่รอดและเจริญเติบโตได้ ชุมชนชาวกะเหรี่ยงพื้นเมืองใน ซอเตเดอก่อ ยังเชื่อในวงจรแห่งการพึ่งพาอาศัยกันอันดีงามนี้โดยที่ป่าไม้ดูแลชุมชนและชุมชนก็ดูแลป่าด้วยเช่นกัน

อย่างไรก็ตามนอกจากมนุษย์จะใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลแล้ว ยังมีวิถีชีวิตบริโภคนิยมที่ไม่ยั่งยืนและระบบเศรษฐกิจที่มีการปล่อยคาร์บอนซึ่งถูกปลอมแปลงในนามของการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติของโลกถูกสกัดใช้ประโยชน์และปล้นสะดมไปอย่างรวดเร็ว น้ำมันและก๊าซธรรมชาติจำนวนมากถูกนำไปใช้เพื่อเป็นพลังงานรูปแบบต่างๆ ของการขนส่งและอุตสาหกรรม การตัดไม้ทำลายป่าจำนวนมากสำหรับการทำฟาร์มเชิงอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ การตัดไม้เพื่อการค้าและการขยายตัวของเมืองกำลังเพิ่มขึ้นในอัตราที่น่าตกใจส่งผลให้โลกมีอุณหภูมิสูงขึ้นระหว่าง 2.4 ถึง 2.6 องศาเซลเซียส⁹ ก่อนสิ้นศตวรรษนี้ ต้นตอของการสลายตัวของสภาพอากาศที่เลวร้ายนี้คือการสกัด การบริโภคและความละโมภของไม่ลดละของผู้มีอำนาจมากที่สุดในโลก

เพื่อความเป็นอยู่รอดจากผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศชุมชนชาวกะเหรี่ยงพื้นเมืองจึงต้องพึ่งพา ก่อ ทรัพยากร ทักษะ ความรู้ และสถาบันที่ปลูกฝังอยู่ในเพื่อที่จะสามารถคาดการณ์และรับมือกับสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงได้โดยอาศัย

ความรู้และภูมิปัญญาดั้งเดิมในการสังเกตปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ตัวอย่างเช่นชุมชนใน ซอเตเดอก่อ ได้กล่าวไว้ว่าการผลิบอ่อนบนต้นไม้หรือใบไผ่นั้นเป็นตัวบ่งชี้ว่า “ฝนแรก” หรือน้ำฝนหยดแรกกำลังจะตกและสมาชิกในชุมชนยังบอกอีกว่าเมื่อกอไผ่ตัวเมียแตกใบอ่อนนั้นเป็นสัญลักษณ์ของฤดูฝนที่กำลังจะมาถึง

ผู้เฒ่าผู้แก่กล่าวว่าเมื่อต้นมะเดื่อปล้องเทอเออหน้า ออกผลได้ล่าต้นมันซึ่งเป็นสัญญาณเตือนถึงการเกิดน้ำท่วมที่รุนแรงและชุมชนทำการ ปรายเมล็ดข้าวและปลาป่นเพื่อลดผลกระทบและความเร็วของพายุลม ผู้เฒ่าผู้แก่ยังบอกอีกว่าเมื่อมดทำรังที่โคนต้นไม้จะเกิดพายุหนักการสังเกตการณ์และการใช้ความรู้และภูมิปัญญาดั้งเดิมเหล่านี้ยังคงเชื่อและสืบต่อกันมาจนถึงทุกวันนี้

มักจะมีการวางกับดักไม้ไผ่บริเวณขอบไร่หมุนเวียนของคี่หรือไร่หมุนเวียนเพื่อป้องกันหนูในช่วงเวลาของการเก็บเกี่ยวและในทางด้านจิตวิญญาณ ในฐานะการเป็นชุมชนคริสเตียนที่เคร่งครัดทางศาสนา การสวดมนต์และการอดอาหารเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่สามารถเผชิญปัญหาหรือเอาชนะความตื่นตระหนกและความเครียดได้ ในทำนองเดียวกันกลไกการเผชิญปัญหาทางจิตวิญญาณ เช่น การสวดมนต์และการอดอาหารก็ถูกนำมาใช้เพื่อจัดการกับการระบาดของหนอนที่ทำลายต้นข้าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนจะทำความเข้าใจจุดที่มีการระบาดเป็นวงกลมและจะอธิษฐานว่าขอให้ “หนอนสามารถกิน “ต้นข้าว” แต่บางส่วนและเหลือไว้ให้ตนบ้าง” ตามคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่ความเชื่อของการประกอบพิธีกรรมนี้คือการควบคุมการขยายตัวของหนอนในไร่

9 UN Environmental Programme (UNEP). 2022. The closing window: Climate crisis calls for rapid transformation of societies. Accessed at: <https://www.unep.org/resources/emissions-gap-report-2022>

ในการเตรียมพร้อมรับมือกับภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้น บรรพบุรุษ
ของพวกเขาได้ให้คำแนะนำแก่พวกเขาดังต่อไปนี้

“สำหรับรุ่นลูกของข้าพเจ้า สลัดครกไม้ สานถาดข้าวคั่วย
ไม้ไผ่ คุณจะพบกับความลำบากยากเย็นแสนเข็ญหากคุณ ไม่มี
เครื่องมือเหล่านี้”

“สำหรับรุ่นลูกรุ่นหลาน ถ้าจับค้ำมิดแน่นก็ไม่อดตาย
แต่จะมีอาหารอุดมสมบูรณ์ (ความมั่นคงทางอาหาร)”

คำสอนและคำแนะนำเหล่านี้เพื่อเป็นการเตือนให้คน
รุ่นปัจจุบันเตรียมตัวให้พร้อมในด้านเครื่องมือเพื่อการทำมาหากิน
และเพื่อการดำรงชีวิตอย่างชาญฉลาด

การดำรงชีวิตแบบดั้งเดิมโดยอาศัยทรัพยากร

การดำรงชีวิตหลักของชุมชนพื้นเมืองใน ซอเตเดอก่อ
ได้แก่ การทำไร่หมุนเวียน ไร่ เกษตรหมุนเวียน การค้าขายขนาดเล็ก
การทอผ้าแบบดั้งเดิม การเลี้ยงสัตว์ และการเก็บผลิตภัณฑ์จากป่า
ที่ไม่ใช่ไม้จากป่า

ในช่วงต้นของฤดูแล้งในเดือนมีนาคมชุมชนท้องถิ่น
จะเริ่มเก็บข้าว เกลือ น้ำพริกเผา หน่อไม้ ลูกเนียง ใบผักกาด รวมทั้ง
การถนอมหน่อไม้แห้ง ถั่ว และพริก การเตรียมการนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของกลยุทธ์บรรเทาผลกระทบเพื่อรับมือกับภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้น
โดยไม่คาดคิด

ชุมชนซอเตเดอก่อยังคงรักษาการทำไร่หมุนเวียนของ
ไว้เป็นกิจกรรมหลักในการดำรงชีวิต ระบบการทำนาหรือคี่เป็น
รูปแบบของการจัดการการใช้ที่ดินอย่างยั่งยืนที่ชุมชนกะเหรี่ยงพื้นเมือง
ในพื้นที่สูงได้ปฏิบัติสืบต่อกันมาหลายชั่วอายุคนตามธรรมเนียม
ปฏิบัติที่ส่งเสริมหลักการนิเวศเกษตรในการรักษาสมดุลของความ
หลากหลายทางชีวภาพและบริการระบบนิเวศชุมชนท้องถิ่นปลูก
พืชและผักหลากหลายชนิดท่ามกลางข้าวในคี่ของพวกเขา

ในขณะที่ชุมชนส่วนใหญ่ได้เปลี่ยนกิจกรรมการดำรงชีวิต
ของพวกเขาด้วยการเกษตรหมุนเวียนภายในปี 1990 การปฏิบัติแบบ
ไร่หมุนเวียนบนที่สูงแบบดั้งเดิมอย่างยั่งยืนยังคงมีความสำคัญต่อ
การดำรงชีพและการจัดการทรัพยากรชีวภาพ โดยตามคำสอนของ
บรรพบุรุษ สำหรับพวกเขาแล้วข้าวเป็นสิ่งที่ฝังอยู่ในเอกลักษณ์
ทางวัฒนธรรมของพวกเขา เป็นการรักษาสุขภาพของระบบนิเวศ

การเก็บเกี่ยวผลผลิต ณ ตออุ

การปลูกพืชผักหมุนเวียนใน คี

ดอกไม้ที่ใช้ในพิธีกรรมต่างๆ ใน คี

หลังจากเก็บเกี่ยวพืชผลในคิลแล้วพื้นที่ที่รกร้างจะถูกปล่อยให้งอกใหม่เป็นเวลา 7 ถึง 15 ปีก่อนที่จะเพาะปลูกอีกครั้ง เมื่อพื้นที่รกร้างถูกทิ้งไว้เพื่อการฟื้นฟูในช่วงเวลานั้นดินก็จะกลับมาอุดมสมบูรณ์อีกครั้ง ผู้เฒ่าผู้แก่พื้นเมืองเน้นย้ำว่าการหมุนเวียนของที่ดินรกร้างในพื้นที่ป่าเบญจพรรณใช้เวลาอย่างน้อย 7 ปี ในขณะที่ที่ดินรกร้างที่ตั้งอยู่ในป่าดิบชื้นที่ราบต่ำต้องใช้เวลา 15 ปีในการฟื้นฟู

ตามคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่ในท้องถิ่น มีพืช สมุนไพร ผลไม้และมันเทศ 34 ชนิด และดอกไม้ที่ใช้ในพิธีปลูกในไร่หมุนเวียนก็ เช่น ผักกาด ถั่วชนิดต่างๆ มันแกว เตือก มะเขือ แตงกวา บวบ โหระพา กระเจี๊ยบ พักทอง ขมิ้น จิง มันสำปะหลัง ข้าวเหนียว ถั่วพริก ลูกเดือย และผักอื่น ๆ ที่พบในฟาร์มกุ่มนอกจากนี้ยังมีข้าว

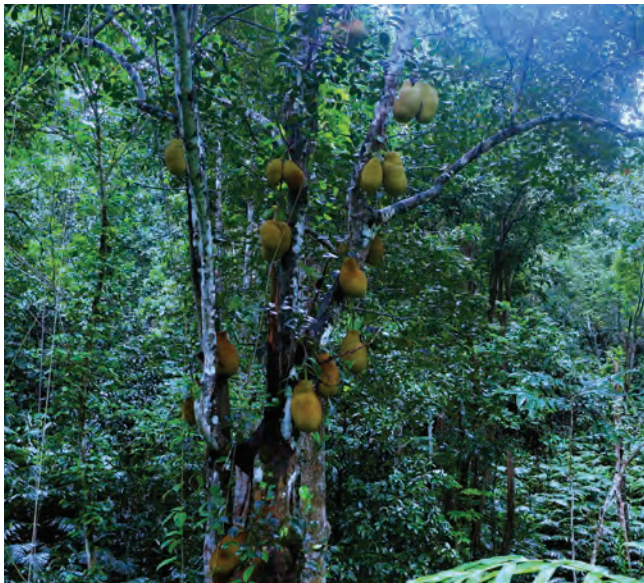
11 สายพันธุ์และข้าวเหนียว 4 สายพันธุ์ที่สามารถพบได้ในฟาร์มหรือคิล การใช้ดอกไม้จันทน์เพื่อพิธีการทางความเชื่อในคิลเป็นส่วนหนึ่งของระบบไร่หมุนเวียนผู้เฒ่าผู้แก่อธิบายว่าดอกไม้ใช้เพื่อไล่ผีหรือขับไล่วิญญาณชั่วร้ายรวมทั้งปกป้องพืชที่ปลูกจากการจู่โจมของแมลง

พันธุ์พืชไร่หมุนเวียน

จำนวนพันธุ์ข้าว	11
จำนวนชนิดสายพันธุ์ข้าวเหนียว	4
พืชผักสมุนไพร กระเพรา ผลไม้ เตือก มันเทศ	34
พันธุ์ดอกไม้พระราชพิธี	7

เหตุผลจารีตตามประเพณีของ “คิล”

1. เพื่อป้องกันไฟป่า เกษตรกรมีหน้าที่ทำแนวกันไฟบริเวณขอบคิลหรือไร่ของตน
2. ห้ามมิให้เกษตรกรแผ้วถางที่ดินรกร้างรอบๆ หรือภายในขอบเขตของพื้นที่ที่มีความสำคัญทางนิเวศวิทยา เช่น สันเขาหรือแนวต่อเนื่องของจุดสูงสุดของภูเขาที่ติดต่อกัน
3. ห้ามขวานาเคลียร์พื้นที่รอบๆ สระน้ำพุ ที่เหม่ เกอลา ซึ่งเชื่อว่าเป็นสถานที่ของผู้พิทักษ์น้ำ หน้าที่
4. เกษตรกรต้องปฏิบัติตามจารีตประเพณีโดยปลูกพืชพื้นเมือง มันเทศ สมุนไพรและเหือกในคิลหรือไร่
5. ในช่วงเตรียมที่ดินและเคลียร์พื้นที่เกษตรกรไม่ได้รับอนุญาตให้โค่นต้นไม้ทั้งต้นแต่ให้ทิ้งกิ่งและก้านบางส่วนไว้เพื่อให้ไต่ปีข้าสามารถขึ้นบกได้ (เชื่อกันว่านกวิญญานตัวนี้จะดูแลผลผลิตข้าวและที่ดิน)
6. “มอล” ที่ฝั่งศพหรือที่ให้อาหารสัตว์และ “โล” (ที่ฝั่งศพของพวกผีกระเหรียง) ไม่อนุญาตให้แผ้วถางหรือทำการเพาะปลูกเพราะหากฝ่าฝืนจะทำให้พืชผลเสียหาย คิลาวี คือการระเหยหรือไอน้ำได้ชั้นของพื้นที่เพาะปลูกซึ่งอาจทำลายพืชผลได้และที่สำคัญครอบครัวผู้ฝ่าฝืนอาจจะประสบภัยพิบัติที่ไม่รู้จักจบสิ้น
7. เชื่อกันว่าหากกวาดดินตักหน้าคุณระหว่างทางไป “คิล” หรือสวนซึ่งเป็นกลางร้ายดั่งนั้นคุณต้องกลับบ้านทันทีและพักผ่อนจากนั้นค่อยไปสวนในวันถัดไป
8. เชื่อกันว่าหากพบลิงลมเหนือหรือนางอายและงูใน “คิล” หรือสวนของคุณระหว่างการเตรียมที่ดินและช่วงถางดินคุณต้องออกจากที่ดินนี้โดยเร็ว หากละเมิดและทำต่ออาจจะส่งผลให้เกิดภัยพิบัติใดๆ ที่ไม่อาจรู้หรือปัญหาที่คาดเดาไม่ได้ที่จะเกิดในครัวเรือน (ปัญหาสุขภาพ)
9. ในช่วงเกี่ยวข้าวห้ามนักท่องเที่ยวเดินข้ามมัดข้าวเพราะเชื่อกันว่าหากฝ่าฝืนจะทำให้ผู้พิทักษ์ข้าวหรือวิญญานหายไปและอาจส่งผลให้เกิดการขาดแคลนอาหารได้

การปลูกผลไม้ตามระบบหมุนเวียนของชุมชน ซอเตเดอก่อ โดยมีขนุน ทุเรียน หมากร และเงาะ

วนเกษตร (การทำไร่ทำนาและการปลูกป่าผสม)

วนเกษตร เป็นอีกหนึ่งกิจกรรมหลักในการดำรงชีพของชุมชนพื้นเมืองใน ซอเตเดอ ก่อ การดำรงชีพตามป่าได้แก่ กระจวาน ทุเรียน มังคุด มะนาว มะม่วง กาแฟ ลูกเนียง มะพร้าว และเงาะ วนเกษตรให้ประโยชน์หลายประการ วนเกษตรมีบทบาทสำคัญในการจัดการกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การให้พื้นที่อนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพการรักษาระบบนิเวศที่สมบูรณ์และวัฏจักรของน้ำที่ไม่ถูกรบกวนฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดินและควบคุมสภาพอากาศ นอกจากนี้ วนเกษตรยังสามารถเสริมสร้างและส่งเสริมการค้าวิถีชีวิตในท้องถิ่น ความมั่นคงทางอาหาร รายได้และแหล่งอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ¹⁰ วนเกษตรยังเป็นกลยุทธ์การรับมือที่สำคัญในช่วงเวลาที่เกิดปัญหาและความเครียดทำให้ชุมชนมีรายได้ที่มั่นคงในการซื้อสิ่งของจำเป็น

ผลประโยชน์จากการทำวนเกษตรคือมันตอบสนองความต้องการของครัวเรือนที่ดำเนินอยู่อย่างต่อเนื่องของเรา โดยสร้างรายได้จากพืชผลตามฤดูกาลที่ขายได้อย่างสม่ำเสมอตลอดทั้งปี”

วนเกษตร ได้รับการยอมรับทั่วโลกว่าเป็นระบบการจัดการภูมิทัศน์แบบบูรณาการที่มีประสิทธิภาพเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและเสริมสร้างกิจกรรมการค้าวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น วนเกษตรสามารถลดหรือกำจัดคาร์บอนไดออกไซด์จำนวนมากผ่านการกักเก็บคาร์บอนเพื่อเป็นมาตรการลดผลกระทบจากสภาพอากาศ¹¹ ชุมชนใน ซอเตเดอ ก่อ พิถีพิถันในการเลือกพื้นที่เพาะปลูกสำหรับวนเกษตรเช่น ในพื้นที่ไถลี้ถ้ำธารและป่าเนื่องจากดินจะอุดมสมบูรณ์และมีน้ำใช้

การปลูกกระวานภายในป่า

10 https://siwi.org/wp-content/uploads/2020/02/Agroforestry-for-adapation-and-mitigation-to-climate-change_web.pdf

11 https://www.ipcc.ch/site/assets/uploads/sites/4/2019/12/02_Summary-for-Policymakers_SPM.pdf

การเก็บลูกทุเรียนจากสวน

การเก็บผลผลิตจากป่า

ป่าไม้เป็นหนึ่งในทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของโลก นอกเหนือจากบทบาทสำคัญของป่าไม้ในการกักเก็บคาร์บอนและการบำรุงรักษาแหล่งที่อยู่อาศัยของความหลากหลายทางชีวภาพแล้ว ป่ายังเป็นจุดศูนย์กลางของชุมชนพื้นเมืองในซอเตเดอกอ ชุมชนใช้พื้นที่ป่าถ้ำ นำटक สถานที่ศักดิ์สิทธิ์เพื่อความปลอดภัยในการหลบหนีทหารพม่าและมีป่าสองประเภทที่พบใน ซอเตเดอกอ

ป่าเบญจพรรณและป่าดิบชื้น เนื่องจาก ซอเตเดอกอ ตั้งอยู่บนพื้นที่ภูเขาล้อมรอบด้วยป่าสภาพอากาศจึงค่อนข้างคงที่และสามารถคาดการณ์ได้จากคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่ในชุมชนพวกเขาจำแนกพันธุ์ไม้ได้ 74 ชนิด ไม้ 13 ชนิด พืชสมุนไพร 35 ชนิด สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม 29 ชนิด นก 27 ชนิด และอื่นๆใน “ก้อ” ของพวกเขา มีป่าเพื่อยาสมุนไพรที่ได้รับการกำหนดตามประเพณีดั้งเดิมที่รู้จักกันในชื่อ “คี กอดอ” และชุมชนท้องถิ่นเชื่อกันว่าต้องมีพิธีกรรมตามจารีตประเพณีว่าก่อนที่จะเก็บยาในป่าต้องถวายเงินหรือผงทองเล็กน้อยและหรือหมากเคี้ยว ชุมชนเชื่อว่าการทำพิธีกรรมตาม

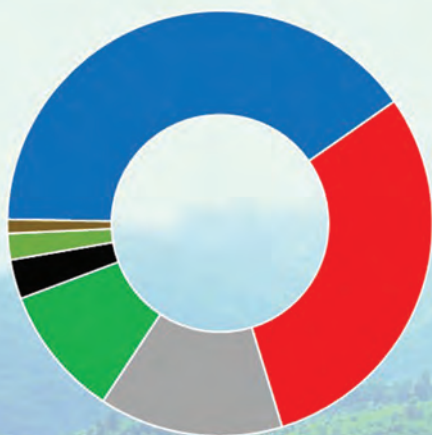
ประเพณีนี้จะทำให้เรามีประสิทธิภาพมากขึ้นและรักษาโรคได้
ชุมชนยังเน้นย้ำว่าสัตว์ที่ได้รับความเจ็บหากเข้ามาเดินผ่านป่าแห่งนี้
สามารถหายได้ สัตว์ป่าใกล้สูญพันธุ์บางชนิดที่ได้รับการยอมรับ
ในระดับสากล เช่น เสือดาว หมี กวาง ชะนี ตัวลั่น กระตัง และ
นกโกลยังคงอยู่ในขอเดดเกอ

น้ำยังเป็นทรัพยากรที่สำคัญทั้งต่อการดำรงชีวิตของชุมชน
ป่าไม้ สัตว์ป่า และความหลากหลายทางชีวภาพ ในขอเดดเกอ
มีลำธารหรือแม่น้ำ 12 สาย มีเขตอนุรักษ์พันธุ์ปลา 1 แห่ง และ
เขตศักดิ์สิทธิ์ทางวัฒนธรรม 7 แห่ง

การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

ชนิดของพันธุ์ไม้	74
ชนิดพันธุ์ไม้	13
พรรณไม้สมุนไพรเพื่อรักษา	35
ชนิดของสัตว์ที่เลี้ยงลูกด้วยนม	29
พันธุ์นก	27
พันธุ์ปลา	25
ชนิดของงู	14
แม่น้ำและลำธาร	12
พื้นที่เขตอนุรักษ์พันธุ์ปลา	1
จำนวนพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ทางวัฒนธรรม	7

การใช้และการจัดการพื้นที่ใช้สอย

■ การทำฟาร์มหมุนเวียนของ "ลี"	40%
■ พื้นที่ปลูกป่าผสม	30%
■ สวนหมาก	14%
■ พื้นที่ป่า	10%
■ พื้นที่อยู่อาศัย	3%
■ พื้นที่ฝังศพหรือสุสาน	2%
■ พื้นที่ศักดิ์สิทธิ์	1%

ค่านิยมชุมชนของวิถีส่วนรวม

หนึ่งในลักษณะทางสังคมเชิงบวกหลายประการที่ชุมชนพื้นเมืองใน ซอเตเดอก่อ ชีดถือคือการช่วยเหลือผู้อื่นอย่างไม่มีเงื่อนไขซึ่งเป็นที่รู้จักในภาษากะเหรี่ยงว่า “ตำ หม่า คอะ หม่า กะ” หรือการช่วยเหลือกันและกันลักษณะทางสังคมและจิตวิญญาณของ “ตำ หม่า คอะ หม่า กะ” เป็นสิ่งที่มีค่าสำหรับคนในชุมชนและสามารถกำหนดได้ว่าเป็นการกระทำที่ดีในการเห็นแก่ผู้อื่น การกระทำของ “ตำ หม่า คอะ หม่า กะ” มักเกิดขึ้นระหว่างการสร้างบ้าน ภายใตชุมชน การล่าสัตว์ การเก็บเกี่ยว พิธีแต่งงานและงานชุมชนอื่นๆ ที่สามารถพบเห็นการใช้แรงงานร่วมกันและการพึ่งพาอาศัยกัน

ของชุมชนลักษณะเฉพาะเชิงบวกของการดูแลและช่วยเหลือผู้อื่นได้รับการสอนและชี้แนะมาจากบรรพบุรุษสู่รุ่นต่อรุ่นและนี่คือลักษณะทางศีลธรรมพื้นฐานของวัฒนธรรมกะเหรี่ยงในการแสดงความรัก ไม่ตรีจิตความเอาใจใส่และความเห็นอกเห็นใจต่อเพื่อนบ้านตามคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่พื้นเมือง “ตำ หม่า คอะ หม่า กะ” เป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญของความยืดหยุ่นในการอดทนต่อภัยพิบัติทางธรรมชาติและกองกำลังทหารและที่สำคัญยังเป็นสัญลักษณ์ในการรวมตัวกันเป็นกลุ่มของชุมชน

กรณีศึกษา: ประสพการณ์ 40 ปี ในฐานะผู้ผลิตสินค้า ผู้พิทักษ์ดินแดนของบรรพบุรุษผู้ต่อสู้เพื่อความยุติธรรม

ที ซอเซอหรือที่นิยมตามตัวอักษรว่า “ลุงสวีต” เป็นผู้นำชนพื้นเมืองที่น่านับถือใน ซอเตเดอ ก่อ เขาเป็นรองประธานคณะกรรมการของ ก่อทีมุซี ซอเตเดอ ก่อและได้รับมอบหมายให้เป็นผู้อาวุโสของศาสนจักรเขาเกิดในปี 2495 สี่ปีหลังจากที่พม่าได้รับเอกราชจากการปกครองอาณานิคมของอังกฤษ ซอเซอ ปัจจุบันอายุ 70 ปี เป็นชาวซอเตเดอ ก่อและเป็นลูกชายคนโตที่เกิดจากพ่อ ซอโพเอ่า และแม่ หน่อเร โละ โดยมีน้องชาย 2 คนและน้องสาวอีก 2 คนแต่แม่ได้เสียชีวิตเมื่อตอนเขาอายุเพียง 10 ขวบ เมื่อตอนเป็นเด็ก ซอเซอ ได้เรียนหนังสือถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในหมู่บ้านซีก์เดอและในไม่ช้าก็เขาได้ออกจากโรงเรียนเพราะปัญหาสุขภาพจากนั้นเขาตัดสินใจที่จะช่วยพ่อทำไร่ทำนาและหาเงินส่งน้อง ๆ ให้ได้เรียนแทน

ทีซอเซอจำได้ว่ามีการต่อสู้เกิดขึ้นภายในหมู่บ้านของเขาเมื่อตอนเขายังเด็กแต่ไม่รุนแรงมากนัก อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ในท้องถิ่นกลับเลวร้ายลงหลังจากที่กองทหารพม่าเปิดตัวการรณรงค์ “Four cuts” หรือการตัดขาดการขนส่งที่โด่งดัง ซึ่งเป็นกลยุทธ์ทางทหารพม่าที่ออกแบบมาเพื่อกำจัดขบวนการปฏิวัติของชาวกะเหรี่ยงและเข้าควบคุมดินแดนบรรพบุรุษและทรัพยากรธรรมชาติในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2518 เป็นประสพการณ์ที่น่าสะพรึงกลัวและในช่วงเวลานั้นทุกๆ หมู่บ้านในพื้นที่ได้รับคำสั่งจากกองทหารพม่าให้ย้ายไปยังสถานที่อพยพที่ควบคุมโดยทหารที่เรียกว่า เพลชาโล่ ที่มีทัพพม่าและได้ตั้งชื่อไว้ว่า “หมู่บ้านแห่งสันติภาพ” หากหมู่บ้านไหนที่ไม่ยอมเชื่อฟังคำสั่งของกองทหารพม่าและย้ายไปยังสถานที่อพยพของตนหรือที่อื่นจะถูกมองว่าเป็นชุมชนหรือหมู่บ้านที่หลบซ่อน

ในการฝ่าฝืนคำสั่งของกองทหารพม่าให้ย้ายไปยังสถานที่อพยพ ที ซอเซอและเพื่อนสมาชิกในชุมชนได้เข้าไปหลบซ่อนตัวอยู่ในป่าที่อยู่ภายในอาณาเขตของบรรพบุรุษของพวกเขาที่ซอเตเดอ ก่อในช่วงของการรณรงค์ทางทหารในการตัดขาดการขนส่งในเรื่องของการสื่อสารและอาหาร ทหารพม่า (LIB) 39 ซึ่งประจำการที่ เพลชาโล่ ได้เข้าประจำการในพื้นที่ของพวกเขาและขณะเดียวกันทหารพม่า LIB # 72 ก็ยังคงวนเวียนใกล้ประชาชนเช่นเดียวกันและได้เกิดเหตุการณ์สิ้นหวังอีกครั้งหลังจากการจู่โจมทางทหารพม่าขนาดใหญ่ที่ดำเนินการโดยกองทหารพม่าที่ 66 โดยโจมตีเขตดอู ทั้งหมดในปี 2549 ปัญหาที่ใหญ่ที่สุดที่คนในท้องถิ่นพบขณะซ่อนตัวอยู่ในป่าคือการขาดแคลนอาหารในขณะที่กองทหารพม่าปิดกั้นเส้นทางเสบียงอาหารทุกเส้นทางชุมชนท้องถิ่นต้องเสี่ยงในการแอบเดินทางไปซื้ออาหารในพื้นที่อื่นในช่วงเวลาคลื่น

“แม้จะมีช่วงเวลาที่เลวร้าย การคุกคาม ความยากลำบาก สงคราม การกดขี่และการถูกบังคับให้พลัดถิ่นมากมายที่เราเผชิญ ผมตัดสินใจอย่างแน่วแน่ที่จะอยู่ในดินแดนบรรพบุรุษของผมตราบนานหลายใจสุดท้าย”

- ที ซอเซอ -

ทีซอเซอได้พูดอีกว่า “ในช่วง 40 ปีของการบังคับพลัดถิ่นภายใต้การรุกรานของกองทัพพม่า เราซ่อนตัวและย้ายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งภายในดินแดนเกาะของเราอย่างต่อเนื่องผมไม่เคยออกจากดินแดนบรรพบุรุษของผมเลย บางปีก็ซ่อนตัวอยู่ในป่า บางปีอยู่ในถ้ำและปีอื่นตามแหล่งต้นน้ำลำธารที่เราารู้สึกปลอดภัยและไม่ถูกพบเห็น โดยง่าย”

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ชุมชนพื้นเมืองในซอเตเคก่อกอไม่ได้เผชิญกับปัญหาและผลกระทบที่หนักและรุนแรงแต่อย่างใด เขายังย้ำว่า “เรามีสภาพอากาศค่อนข้างคงที่และรูปแบบปริมาณน้ำฝนที่คาดการณ์ได้ อาจเป็นเพราะเราไม่ได้ทำลายป่าของเรา เรายังคงเดินตามเส้นทางและคำสอนของบรรพบุรุษของเราเกี่ยวกับป่าอย่างยั่งยืนและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ... ความปรารถนาอันแรงกล้าของลันที่จะมีชีวิตที่สงบสุขในดินแดนบรรพบุรุษของลัน ความมั่นคงของสถานการณ์ทางการเมือง การยุติสงคราม การทหารหรือการย้ายถิ่นฐาน”

การทำไร่หมุนเวียนตามระบบของชุมชน ซอเตเคก่อกอ

การปกป้องป่าและบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ: การจัดการและอนุรักษ์ป่าและความหลากหลายทางชีวภาพตามจารีตประเพณีของ ซอเตเดอก่อ

เนื่องจากป่าของ ซอเตเดอก่อ เป็นรากฐานของความยืดหยุ่นหรือการฟื้นคืนฟูของชุมชนและความสามารถในการรับมือในช่วงเวลาแห่งความยากลำบาก ชุมชนจึงทดแทนผืนป่าด้วยการดูแลอย่างดีในการปกป้องและรักษาป่าความหลากหลายทางชีวภาพและสัตว์ป่าภายใน ก่อ ในขณะที่ชุมชนในแต่ละเกาะได้พัฒนาแนวปฏิบัติในการจัดการป่าตามประเพณีผ่านรุ่นสู่รุ่นเพื่อรักษาป่าและความหลากหลายทางชีวภาพของชุมชน ชุมชนยังได้ประสานความพยายามของพวกเขาโดยได้รับการสนับสนุนจากองค์กรภาคประชาสังคมและ KNU เพื่อก่อตั้งอุทยานพื้นเมือง ทอดิ ตออุภูมิทัศน์ป่าคุ้มครองของชนพื้นเมืองในท้องถิ่นอันกว้างใหญ่ได้รับการอนุรักษ์และยั่งยืนโดยชุมชนพื้นเมืองที่เชื่อมต่อถึงกัน

การจัดการป่าตามจารีตประเพณี

ชุมชน ซอเตเดอก่อปกป้องป่าของพวกเขาตามความรู้และแนวทางปฏิบัติที่ได้รับการพัฒนาจากรุ่นสู่รุ่นภายใน ก่อ โดยห้ามมิให้ทำการเพาะปลูกและกักเก็บทรัพยากรในพื้นที่ลุ่มน้ำและพื้นที่ที่มีความสำคัญทางวัฒนธรรมและระบบนิเวศอื่นๆ รวมถึงสันเขาหรือสันเนินซึ่งเป็นแนวเขตแบ่งระหว่างลุ่มน้ำและพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์โดยเด็ดขาด

ชุมชนได้กำหนดพื้นที่ป่าเพียงสองแห่งภายใน ก่อ (ทีบอโหลและทีนิโหล) เป็นพื้นที่ที่สมาชิกในชุมชนสามารถเก็บเกี่ยวไม้เพื่อใช้ในท้องถิ่น เช่น สำหรับการสร้างบ้าน สร้างอาคารเพื่อทางศาสนาหรืออาคารสำหรับส่วนรวมในชุมชน ซึ่งชุมชนไม่ควรใช้ทรัพยากรไม้ในการกักเก็บหรือขายไม้เพื่อทำกำไร

ก่อก มีพื้นที่สี่แห่งที่จัดไว้ในท้องถิ่นโดยมี เลอบอกี, ทีเนคี, เตอะโคเด และเฮอคี ซึ่งสามารถล่าสัตว์เพื่อเลี้ยงชีพหรือเพื่อทำอาหารได้ แต่ไม่ควรนำไปขายเพื่อเงินอย่างเดียว

ซอเตเดอก่อ ยังมีป่าชุมชนไพรซึ่งสมาชิกในชุมชนสามารถเก็บและนำมาสกัดเป็นยาได้หลากหลายชนิดยาสำหรับการสร้างความแข็งแรงให้ร่างกายหรือยารักษาโรคนอกจากนี้ ยังมีเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าที่ชุมชนไม่สามารถล่าสัตว์ได้ เนื่องจากในป่ามีสัตว์หลากหลายชนิดที่ใกล้สูญพันธุ์

เพื่อป้องกันไฟป่าที่อาจสร้างความเสียหายและเพื่อส่งเสริมการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ชุมชนยังได้ดำเนินการจุดไฟข้ามพรมแดนระหว่าง ซอเตเดอก่อ ก่อทีมุซีและซอมือเดอก่อในพื้นที่ 5 แห่งของสเวปวา, เทวาลอดอ, โคโปปัว และวาโพ

ชุมชนวาดภาพแผนที่ ซอเตเดอก่อ

พื้นที่จำกัดไว้เพื่อการเก็บเกี่ยวไม้	2
พื้นที่จำกัดสำหรับการล่าสัตว์	4
พื้นที่ป่าชุมชนไพร	1
เขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า	1

รูปแบบการคุ้มครองป่าไม้และภูมิทัศน์ของอุทยาน พื้นเมืองทอดี ตออุ

นอกเหนือจากการปกป้องและบำรุงรักษา ก่อ ของตนเอง แล้วอาณาเขตของ ซอเตเดอ ก่อ ยังเป็นส่วนหนึ่งของอุทยานพื้นเมืองทอดี ตออุ ซึ่งเป็นโครงการริเริ่มด้านการอนุรักษ์ที่ขับเคลื่อนด้วยชนพื้นเมืองที่กว้างใหญ่มาก อุทยานพื้นเมือง ทอดี ตออุ ซึ่งเป็นชุมชนพื้นเมืองที่ได้รับการอนุรักษ์ภูมิทัศน์ขนาด 575,450 เฮกตาร์ ก่อตั้งขึ้นในปี 2019 เป้าหมายหลักของอุทยานคือการฟื้นฟูและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับดินแดนบรรพบุรุษของชนเผ่าพื้นเมือง แนวทางปฏิบัติทางวัฒนธรรมและพื้นที่ที่มีความสำคัญทางวัฒนธรรมทาง

ชีวภาพในเขต ตออุ ของก่อกูเล ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของรัฐกะเหรี่ยงติดกับสวนสันติภาพสาละวินและสวนสันติภาพในรัฐกะเรณินี้ ซึ่งรวมกันเป็นทางเดินอนุรักษ์ชนพื้นเมืองที่กว้างขวาง

วิสัยทัศน์ของชุมชนพื้นเมืองที่อาศัยอยู่ในอุทยานพื้นเมืองทอดีตออุคือการอยู่ร่วมกันอย่างกลมเกลียวและกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ มีความสุขกับการดำรงชีวิตที่ปลอดภัย ดำรงไว้ซึ่งการปฏิบัติทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมและตระหนักถึงสิทธิในการปกครองที่ดินและทรัพยากรตามจารีตประเพณีของตนอย่างเต็มที่อุทยานชนพื้นเมืองขนาด 575,450 เฮกตาร์ ครอบคลุมดินแดน ก่อ 18 แห่ง แต่ละแห่งมีระบบการจัดการที่สร้างขึ้นในท้องถิ่นของตนเอง เช่นเดียวกับป่าสงวน 6 แห่ง ป่าชุมชน 4 แห่ง พื้นที่อนุรักษ์ต้นน้ำ 1 แห่ง และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 1 แห่ง

อุทยานพื้นเมือง ทอดี ตออุ แสดงให้เห็นถึงความเฉลียวฉลาดของชุมชนพื้นเมืองในเขต ตออุ และความมุ่งมั่นของพวกเขาที่จะปกป้องไม่เพียงแต่ดินแดน ก่อ ของตนเองเท่านั้น แต่ยังรวมถึงผืนป่าที่กว้างใหญ่และความหลากหลายทางชีวภาพรอบตัวของพวกเขาด้วย

ภัยคุกคามต่อป่าและชุมชนของ ซอเตเดอก่อ

แม้ว่าชุมชนพื้นเมืองในซอเตเดอก่อจะมีความพยายามอย่างสูงในการปกป้องป่าของพวกเขาและป่าที่ลอบปกป้องและเป็นที่ยอมรับของพวกเขาแต่ชุมชนยังคงเผชิญกับความยากลำบากที่สำคัญที่อาจคุกคามชุมชนเพื่อที่จะล้มล้างความสัมพันธ์ที่พึ่งพาซึ่งกันความกลมเกลียวหรือความหลากหลายทางชีวภาพ สิ่งท้าทายเหล่านี้กลายเป็นเรื่องยากมากขึ้นหลังการรัฐประหารโดยกองทัพในปี 2564 ซึ่งนำไปสู่การฟื้นตัวของ การโจมตีทางทหารและการแข่งขันทรัพยากรทั่วประเทศ

ภัยคุกคามก่อนรัฐประหาร 2564

แม้ว่าความขัดแย้งทางอาวุธส่วนใหญ่ยุติลงแล้วแต่ชุมชนกะเหรี่ยงพื้นเมืองในตออูยังคงเผชิญกับความท้าทายที่สำคัญในช่วงที่เรียกว่าประชาธิปไตย (พ.ศ. 2554-2564) การปฏิรูปที่ดินหลายแห่งที่นำมาใช้ในปี 2555 จัดประเภทที่ดินกว่า 30% ทั่วประเทศเป็นที่ดินว่างเปล่าที่รกร้างหรือบริสุทธิ โดย 82% บางส่วนตั้งอยู่ในรัฐชาติพันธุ์เจ็ดรัฐของพม่า¹² กฎหมายดังกล่าวเอื้อต่อการริเริ่มโครงการเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ รวมถึงเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำและสวนเกษตร ขณะเดียวกันก็เปิดทางให้ยึดที่ดินเพิ่มเติมสำหรับสร้างฐานทัพใหม่ในเขตตออู ในช่วงเวลานี้ทั้งฝ่ายการบริหารของรัฐบาลกลางและบริษัทการค้าขายสามารถขยายเข้าไปในดินแดนของชุมชนพื้นเมืองใน ตออู ซึ่งคุกคามความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและก่อของพวกเขา

ภัยคุกคามหลังรัฐประหาร 2564

ในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564 กองทัพได้ก่อการรัฐประหารยุติช่วงเวลากึ่งประชาธิปไตย 10 ปีที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ อย่างกะทันหันและจุดชนวนให้เกิดความขัดแย้งและการใช้กำลังทางทหารทั่วประเทศ สิ่งนี้ได้นำความท้าทายใหม่ๆ มาสู่ชุมชนพื้นเมืองในตออู

ภายในอุทยานชนเผ่าพื้นเมืองตออู นับตั้งแต่การรัฐประหารการสู้รบก็เกิดขึ้นใหม่เป็นระยะเนื่องจากทหารได้บุกกรุกเข้ามาในพื้นที่ ชุมชนยังได้เห็นการเพิ่มจำนวนของจุดตรวจทางทหาร การตั้งด่านตรวจระหว่างการเดินทางและการสอบปากคำเฉพาะกิจที่กำหนดโดยกองกำลังทหารพม่า (SAC) นอกจากนี้ยังมีการเฝ้าระวังทางอากาศบ่อยครั้งในพื้นที่และการโจมตีทางอากาศของทหารพม่าทั้งหมดสามครั้งที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บล้มตายและความเสียหายแก่ชุมชน

ในระยะเวลาที่ยาวนานในการทำสงครามจนถึงปัจจุบันมีค่ายทหาร 52 แห่งในพื้นที่ ตออู แม้ไม่ได้อยู่ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบรุนแรงที่สุดจากการกลับมาของความรุนแรงอีกครั้ง หลังการรัฐประหารแต่สมาชิกในชุมชนยังคงใช้ชีวิตด้วยความหวาดกลัวโดยทราบดีว่าการโจมตีของทหารพม่าอาจปะทุขึ้นได้ทุกเมื่อ บังคับให้พวกเขาต้องหนีจาก ก่อ อีกครั้งด้วยประสบการณ์กว่าสี่สิบปีของการกดขี่ทางทหารชุมชนชาวกะเหรี่ยงพื้นเมืองใน ซอเตเดอก่อ ทำให้ต้องอยู่กับความชอกช้ำที่เจ็บปวดในอดีตในวัฏจักรแห่งความรุนแรงที่ไม่มีวันจบสิ้น

¹² Gelbord, J., 2018. Implementation of Burma's Vacant Fallow and Virgin Land Management Law: At Odds with the National Ceasefire Agreement and Peace Negotiations. TNI. Accessed at: <https://www.tni.org/en/article/implementation-of-burmas-vacant-fallow-and-virgin-land-management-law>

บทสรุป

ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศก่อให้เกิดความเสี่ยงและความท้าทายที่สำคัญต่อชุมชนพื้นเมืองและท้องถิ่นชนบททั่วโลกซึ่งทำให้พวกเขาต้องพึ่งพาผืนดินและป่าไม้โดยมีเงื่อนไขทางนิเวศวิทยาที่มั่นคงเพื่อความอยู่รอดต่อไป สำหรับชุมชนใน ซอเตเดอก่อ ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากการกดขี่ของทหารพม่ากว่าสี่ทศวรรษที่ยังคงดำเนินมาจนถึงทุกวันนี้แต่แม้จะมีความยากลำบากเหล่านี้ แต่ชุมชนของ ซอเตเดอก่อ ก็มีความยืดหยุ่นหรือการฟื้นคืนสู่สภาพเดิมและการแก้ปัญหาภายใน ก่อ หรือประเทศของพวกเขาได้ตลอดจนความรู้ คุณค่าและการปฏิบัติที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ เช่น แม้ชุมชนประสบกับน้ำท่วมหรือแมลงรบกวน พวกเขาก็สามารถพึ่งพาคำสอนและการปฏิบัติตามคำสอนของบรรพบุรุษเพื่อแก้ไขปัญหานั้นและชุมชนยังมีสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ภายในป่าเพื่อเป็นที่หลบภัยจากการบุกรุก โจมตี และพลัดถิ่นที่เกิดจากกองทหารพม่า

ก่อ ดูแลชุมชนของ ซอเตเดอก่อและชุมชนได้ดูแลก่อ ของพวกเขาเช่นเดียวกัน โดยการทำงานอย่างหนักเพื่อรักษาทรัพยากรของพวกเขาค้นหาแนวทางปฏิบัติและระบบการจัดการในท้องถิ่น ตลอดจนสนับสนุน โครงการริเริ่มการอนุรักษ์ที่ขับเคลื่อนโดยชนพื้นเมืองในวงกว้าง เช่น อุทยานพื้นเมือง ทอดิ ตออุ แม้จะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันซึ่งคำนึงถึงชุมชนและ ก่อ มาหลายชั่วอายุคนแต่ภัยคุกคามที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การยึดที่ดินและการรุกรานของทหารพม่าก็ยังคุกคามและเป็นอันตรายต่อชุมชน ป่าไม้และสภาพอากาศ

เพื่อจัดการกับผลกระทบที่มีความรุนแรงขึ้นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เราจึงเรียกร้องให้มีการดำเนินการระดับโลกอย่างเร่งด่วนเพื่อปกป้อง สนับสนุนและยกระดับชุมชนพื้นเมืองหรือความสัมพันธ์ที่พวกเขารักษาไว้กับดินแดนของพวกเขา

คำแนะนำ

สำหรับชุมชนกะเหรี่ยงคณะกรรมการอุทยานพื้นเมือง ทอดิวดูและผู้นำทอดู

1. ทำการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและกลยุทธ์ในการเผชิญกับปัญหาชุมชนในอุทยานพื้นเมืองทอดู
2. จัดทำเอกสาร เสริมสร้าง พื้นฟูและบังคับใช้กฎหมาย กฎและระเบียบจารีตประเพณีของ ก่อ ตลอดจนระบบการกำกับดูแลที่ครอบคลุมในอุทยานพื้นเมืองทอดู
3. ระดมและจัดอบรมสร้างความความรู้ความตระหนักและเผยแพร่สู่ชุมชนเกี่ยวกับการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น พื้นที่ลุ่มน้ำและการประมงสำหรับชุมชนพื้นเมืองในอุทยานพื้นเมืองทอดู
4. จัดทำโครงการปลูกป่าและรณรงค์ปลูกต้นไม้โดยเฉพาะพันธุ์ไม้พื้นเมืองในพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม
5. ห้ามโครงการพัฒนาขนาดใหญ่และโครงการกักเก็บทั้งหมดที่อาจนำไปสู่การยึดที่ดินของชุมชนพื้นเมืองอย่างผิดกฎหมาย การทำลายป่า และการคุกคามต่อการดำรงชีวิตของชุมชนในท้องถิ่น
6. ให้ชุมชนหรือเยาวชนและสตรีได้มีบทบาทในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและกิจกรรมการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ
7. มีการปรึกษาหารือร่วมกันและพัฒนากฎและระเบียบการแบ่งปันผลประโยชน์ด้านทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้สำหรับสมาชิกทุกคนในอุทยานพื้นเมืองทอดูได้ใช้ทรัพยากรมีความเท่าเทียมกัน

สำหรับรัฐบาลประชาธิปไตยของพม่าในอนาคต

1. ยุติระบบเผด็จการทหารและลัทธิคัลลิ่งชาติในพม่าอย่างไม่มีกำหนด
2. ยกเลิกรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2551 ที่ร่างขึ้นโดยกองทัพทหารพม่า ซึ่งเป็นช่องทางให้กองทัพพม่าเข้าควบคุมดินแดนบรรพบุรุษ

ของชนเผ่าพื้นเมืองในการปล้นสะดมทรัพยากรธรรมชาติและ การยึดอายุการปกครองของทหารที่กดขี่ชุมชน

3. รับประกันและปกป้องสิทธิในที่ดินและทรัพยากรของชุมชนพื้นเมืองภายใต้กรอบกฎหมายทั้งหมด
4. ขอมรับ สนับสนุน และเสริมสร้างความเข้มแข็งในการดำรงชีวิตบนฐานของป่าไม้ เช่น วนเกษตร ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและแม้กระทั่งภูมิอากาศ
5. การขอมรับหรือการสนับสนุนกลยุทธ์ในการรับมือและการลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อลดผลกระทบต่อชุมชน
6. การได้รับการขอมรับ ความเคารพ ส่งเสริมความรู้ ทักษะ ภูมิปัญญา และการปฏิบัติตามประเพณีดั้งเดิมของชุมชนอย่างเป็นทางการในนโยบายที่เกี่ยวข้องทั้งหมดและตระหนักถึงสิ่งเหล่านี้ย่อมมีประสิทธิภาพ

สำหรับประชาคมระหว่างประเทศ หน่วยงานสหประชาชาติ INGOs ผู้บริจาคและรัฐบาล

1. มีการจัดการกับภัยพิบัติด้านสภาพอากาศ โดยทำให้แน่ชัดว่าข้อตกลงและสนธิสัญญาทางการเมืองทั้งหมดไม่ว่าจะมีผลผูกมัดหรือไม่มิได้รับการดำเนินการและบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพและจริงจัง
2. ขอมรับอย่างเป็นทางการถึงบทบาทของชุมชนพื้นเมืองในการต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและให้การสนับสนุนทางการเงิน การเมืองและการสนับสนุนทางด้านเทคนิคต่างๆ แก่พวกเขาเพื่อจัดการกับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพและจัดหาแหล่งเงินทุน โดยตรงไปยังชุมชนและองค์กรในท้องถิ่น
3. รักษาความยุติธรรมทางสังคมและสภาพอากาศผ่านการรับรองทางกฎหมายและการคุ้มครองสิทธิในที่ดินของชุมชนพื้นเมือง
4. ให้การขอมรับ เคารพ และส่งเสริมความรู้ ทักษะ ภูมิปัญญา และการปฏิบัติแบบดั้งเดิมของชุมชนพื้นเมืองอย่างเป็นทางการในนโยบายที่เกี่ยวข้องทั้งหมดและตระหนักถึงสิ่งเหล่านี้ย่อมมีประสิทธิภาพ

“เราปกป้อง “ก่อ” และ “ก่อ” ปกป้องเรา”

การแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันและความยืดหยุ่นของชุมชนชนเผ่ากะเหรี่ยงในการเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง
ของสภาพอากาศและการทำสงครามในอุทยาน ทอติ ตออุ (Thawthi Taw Oo)

รวบรวมข้อมูลและผลิตโดย

ธันวาคม 2022

วานิดาการพิมพ์ เชียงใหม่ ประเทศไทย

